FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauin[a]e Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Si aduersus dotem restitutio postuletur. Rubrica.

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Visual Library

l. ſi ꝑcor. §. permittit̃. ff. de mino. Sed ſi nõ cõtradixiſſet iudici. li= cet iudex mãdaſſet, nõ videret̃ ſoluiſſe coactus: ſed ſpõte, & nõ ꝓceſſet ſibi præceptũ iudicis: vt colligit̃ ex illo §. qđ eſt ſingula= re, vñ ſis cautus qñcunq; iudex tibi mãdat ꝙ ſoluas, vel aliqđ fa= cias inuitus, ꝙ videaris feciſſe coactus. facias tibi cõtradictionẽ tuã & etiam per quã cõtradicas. qđ ꝑpetuò tene mẽti ꝑ illũ. §. ſing. In quibuſdã aũt caſibus qui cõtinent̃ in l. alleg. hic per gl. in ver. [niſi in rebus.] ſoluẽs minori etiã ſine iudicis authoritate cõſequitur pleniſſimã liberationẽ: vt ſic minor nõ reſtituat̃ cõtra eũ: ſed in= quantũ alleg. glo. l. pe. j. ad treb. quæ loquit̃ de hærede rogato de reſtituẽdo hæreditatẽ pupillo vel minori, & reſtituit tutori vel curatori. Dicit Raph. ſe putare ꝙ illa l. ſolũ loquat̃ in reſtitutiõe verbali, per quã ſolũ reſtituunt̃ iura hæreditaria in pupillũ, vel minorẽ: & ſi fiat reſtitutio realis de tota hæreditate, puta ipſe, ꝙ ſi poſtea res vel pecunia perdantur negligentia vel facilitate mi noris, aut tutoris, vel curatoris, non debeat reſtitutio denegari: quia ſolũ denegatur in paruis ſolutionibus, vel ĩpenſionibus: vt in l. ſcimus. j. de admi. tu. & ſubdit, ꝙ licet illud fortè difficile eſ= ſet obtinere in iudicio, vel in practica: quia nullus doc. hoc dicit: tamen putat ꝙ debeat cuilibet placere illa limitatio. intantum ꝙ vbi eſt ſingularis opinio ſua, efficiatur communis omnium: & in practica debeat obſeruari.

1 ☞ Indebitum ſolutum per errorem iuris, quando poſſit repeti, & an requiratur re= ſtitutio?
3 Quid ſi per errorem facti ſolutum ſit? & non requiratur reſtitutio.

LEX II.

1 INdebito. † Indebitũ ſolutũ à minore eo caſu quo ſi eſſet maior denegaret̃ ſibi re= petitio per condictionẽ indebiti põt repeti: impetrata prius reſti. in integ. quæ debet ſibi concedi. h. d. in effe= ctu ſecundũ intellectũ gl. & doc. & habet materiã aliqualiter dif ficilẽ & famoſã: etiã ponitur in l. interdũ. ff. de condic. inde. vbi eſt difficilis glo. & dic vt ibi. Non ergo repetit hoc, niſi prius re= ſtituatur ad repetendũ: ſed poſtquã fuit reſtitutus, intẽtabit con= dictionẽ indebiti. vel dic ꝙ vnũ tm̃ iudiciũ agitabit̃: quia reſtitue tur ad ipſam petitionẽ ſolutiõis, q̃a reſtitutio tribuit id quod ab= ſtulit lapſus. nõ eñ fuit læſus in perdendo cõdictionẽ indebiti: q̃a illam ſolutionem nõ habeat, nec etiã acquiſiuit per ſolutionem: quia ſi eſſet maior, eã nõ acquiſiuiſſet: intelligendo prout gl. intelligit in debito ciuili, ſed naturaliter debito fuit ergo læſus in ſoluen=
2 do, ergo reſtituitur ſibi pecunia ſoluta: & hæc vera. † Oppon. cõtra tex. qui dicit ꝙ legatũ erat indebitũ: & ꝙ fuit ſolutũ per er rorem iuris: & poſtea dicit ꝙ nõ repetit̃ niſi per reſti. in inte. nam videt̃ ꝙ nõ ſit neceſſaria reſtitutio: quia indebitũ ſolutũ per erro rem iuris repetitur à quolibet maiore per condic. indebi. ſine re= ſtitutione, vt in toto titu. de cõdi. inde. & s. de iur. & fac. ign. l. cũ quis, q̃a error iuris nõ debet nocere in dãnis euitandis. Timore huius gl. & etiã q. in princ. volẽs ſoluere, dicit ꝙ cõtrariũ ꝓcede ret, ſi eſſet omnino indebitum tam ciuiliter quàm naturaliter, quo caſu nõ haberet locũ quod hic dicitur quia maior poſſet repete= re ſine reſtitutione: fortius minor. ſed illa l. debet intelligi quãdo nõ erat indebitũ omni iure: ſed ciuiliter tãtum, naturaliter verò erat debitũ quo caſu ſi eſſet ſolutũ à maiore per errorẽ iuris, non repeteret naturali obligatione impediẽte: ſed ſi ſoluat̃ à minore repetit beneficio ætatis per reſtitutionẽ in integ. Adde ꝙ eadem ratio eſſet quãdo eſſet omnino indebitũ, & foret ſolutũ ſcienter per errorẽ. Nam tũc maior nõ repeteret. l. cuius, per errorẽ. de re. iur. l. j. de cõdi. inde. ſed minor poterit repetere per reſti. in integ. & ita ſupple hãc l. dũ dicit [per errorem iuris:] ſubaudi: vel ſciẽ ter, & tũc nõ curo an eſſet indebitũ omni iure, vel ciuiliter tãtũ. Ponit autem glo. exemplum in legato facto in minus ſolẽni vo= luntate: quod eſt indebitum ciuiliter: propter defectum ſolẽnita tis: & naturaliter debitum: propter volũtatem defuncti. Item in eo quod poteſt detrahi per Falcidiam: quia eſt indebitum ciuili ter per l. Falcidiam, quæ reſecat: & naturaliter debitũ: ꝓpter vo= luntatẽ defuncti, quia præſumitur voluiſſe ꝙ integraliter ſoluat̃ cum detrahere Falcidiam fiat cõtra voluntatem defuncti: vt in l. Titia. ff. ad l. Fal. Pet. reprehendit iſta exẽpla, dicens ꝙ in illis ca ſibus legatũ eſt indebitũ: etiam naturaliter, propter reſiſtentiã. l. quæ impedit naſci naturalẽ obligationẽ: vnde intelligit hãc l. in indebito omni iure: & ad cõtrariũ reſpõdet ꝙ tunc tale indebitũ ſolutũ per errorẽ iuris. poſſit repeti à maiore, qñ ſoluẽs tractaret de damno euitãdo, ſed hic tractat de lucro, ibi, hęres ſoluẽs cum lucretur hæreditatẽ, & quicquid nõ ſolueret lucretur: vnde ma= ior ſoluẽs legatum omnino indebitum non repetet per errorẽ iu ris, quia, quia talis error non prodeſt in lucris captãdis. Breuiter doct. noſtri ſequuntur opi. glo. quod plenè dic vt in d. l. cũ quis.
3 † Secundò oppo. ꝙ ex quo facta ſit ſolutio per errorẽ, & non ſit neceſſaria reſtitutio: quia etiã maior repeteret: vt in l. error. j. ad l. Fal. Sol. verũ eſt ſi eſſet error facti, quo caſu nõ haberet locũ iſta l. inquãtũ loquit̃ de reſtitutiõe: ſed hic fuit error iuris. Sed vl timò oppo. ad idẽ: ꝙ nõ ſit neceſſaria reſtitutio: vt in l. interdũ. ff. de cõdi. inde. vbi dicit̃ ꝙ ꝑſona facit locũ repetitioni: nec poteſt intelligi illa l. qđ repetat per reſti. in inte. q̃a cõgrueret tit. in quo ſituata eſt, ſed repetit per condi. indebi. ſine reſtitutione. Sol. ſi ta lis minor non legitimè ſolueret, nec cum authoritate tutoris: vel etiam curatoris, qñ ipſum habebat: & tunc fateor cõtrariũ. Nam tunc nõ tranſtulit dñium eius quod ſoluit, ideo ſi extat, põt ven= dicare: & eſt cõſumptũ, põt cõdicere: quia talis ſolutio nõ libera uit eũ ab obligatione naturali qua tenebatur, poſtquã non trãſ= tulerat dñiũ: & ſic nõ inducat liberationẽ, nõ prohibetur indu= cere repetitionẽ: ſed hoc debet intelligi qñ ſoluit legitimè cũ au thoritate tutoris, vel curatoris, quo caſu liberat̃ à naturali obliga tione, & ſic mero iure non inducit̃ repetitio, etiã re extante: quia quia tranſlatũ eſt dñium: ideo neceſſaria eſt reſtitutio, per quam recuperat ſolutũ: & aduerſarius recuperat naturalẽ obligationẽ quæ per ſolutionẽ fuerat extincta: vt s. tit. ꝓxi. l. j. & ij. & hoc vo= luit glo. mag. circa fi. in effectu. Sed tunc extra gl. opp. quia aut minor peteret reſtitutionẽ ad id quod ſoluit: aduerſarius obijciet cõpenſationẽ de naturali debito quo põt obijci. l. etiã. ff. de com pen. Solu. dicit gl. in l. cum is qui. §. j. ff. de condi. indebi. & in d. l. interdũ. ꝙ cõpenſatio põt obijci peteti. nõ aũt repetenti: ne repe= titio quæ cõcedit̃ à iure, hoc caſu ſit fruſtratoria. Bal. dicit ſubti= lius: ꝙ cũ minor petit ſe reſtitui, nõ erat obligatus naturaliter, cũ illa naturalis obligatio erat extincta per ſolutionẽ: vt s. dixi: ergo nõ poteſt obijci compenſatio. poſtquam minor recuperat quod ſoluit, tunc aduerſarius recuperat naturalem obligationem, & non eſt tractandum de compenſatione: cum executio ſit iam fa= cta. Cætera dic vt no. in d. l. interdum.

Si aduerſus dotem reſtitutio poſtuletur. *Rubrica.*

2 ☞ *Beneficium reſtitutionis in integrum (licet concedatur ex priuilegio ætatis) tranſ= mittitur ad hæredem, quando concernit læſionem patrimonij.*
3 *Prædia, an poſſint dari in dotem à minore?*
4 *Mulier maior omnia quæ habet poteſt dare in dotem, & quid ſi eſt minor?*
5 *Quòd aliud ſit dicere vltra patrimonium, & aliud vltra vires patrimonij.*
6 *Mulier minor non habens curatorem, ſi promittat in dotem vltra patrimonium ſuum, an ualeat promiſſio: & quid ſi habebat curatorem?*

LEX VNICA.

1 QVoniam. † aduerſus dotẽ immoderatã re ſtituit̃ mulier minor, & eius hæ res. h. d. ſecundũ Bart. In text. ibi [dediſſe.] i. illi qui tantam dotẽ nõ merebatur inſpecta qualita= te perſonæ ſuæ, & etiam vxoris, & cõſuetudine loci: ſi autẽ merebat̃: tunc licet dediſſet oĩa bona in dotẽ, tñ nõ eſſet læſa: quia vtit̃ iuri cõi: vt j. de iure dot. l. nulla. ſed ſi dediſſet plus quã haberet tũc diſtingue vt in gl. fi. licet Ia. de Are. videat̃ tenere ꝙ qñ maritus meret̃ dotẽ datã, etiã ſi exce dat patrimoniũ, vel vires eius, nõ dicat̃ lædi. quod falſum eſt: q̃a nõ ſequitur ille meretur: ergo mulier bene facit dare pluſquã ha
2 beret, quia hoc non feciſſet diligẽs perſona. † In tex. ibi. [ſi ad te hæreditas &c.] No. ergo ꝙ beneficium reſtitutionis in integrum licet concedatur ex priuilegio ætatis, tranſmittitur tamẽ ad hære dem: quia nõ eſt merè perſonale, cũ cõcernat læſionẽ patrimo= nij. alias ſecus. l. quia tale. ff. ſolu. matri. & facit l. non ſolũ. ff. de in
3 integ. reſti. † In glo. iij. ibi. [ſed an prædia poſſint dari in dotẽ:] ſubaudi à minore cum decreto iudicij, vel ſine: & videtur ꝙ etiã cum decreto non poſſunt dari cum non poſſint alienari niſi ex cauſa æris alieni ſoluẽdi: vt in l. ob æs. allegata in gl. in toto ti. de reb. eorum. & hoc nõ negabat æs alienũ. Gl. tamen tenet contra= rium per l. Titia. ff. de iure dot. vt ſicut poſſint alienari ex [cauſa æris alieni: ita ex cauſa dotis: & eſt ſpeciale fauore dotis: & hæc

a ¶Vltra patrimoniũ. An appellatione patrimonij intelligatur de qualibet re tẽporali? vide per Archi. in c. ei qui appellat. §.nominatiões.in iij. col.ij.q.vj.

b ¶In criminibus.ſubaudi atrocibus. q̃ dicantur crimina enormia, & quæ mediocria, & quæ leuia. Vide p Car. zaba. in c. vlti. in vj.q. de tẽpo. ordi. & q̃ ſunt crimina grauia, grauiora & grauiſsima. vide Abb.in c.tuæ. de pœnis. & in c. qualiter. el.ij.de accu.

c ¶Maleficium. An in maleficijs voluntas coacta habeatur pro voluntate, vide per Abb.conſi.iiij.

vera. Intellige ergo iſtã l. ꝙ interuenit decretũ iudicis:ſi illa mulier habebat p̃dia.qñ dedit oĩa ſua bona in dotẽ: & ſic valuit datio:aliàs nõ valuiſſet. & ſic nõ eſſet neceſſaria reſtitutio:ſed poſſent prędia vẽdicari.& de eis nihil lucrareẽ maritus ex pacto,vel à l.quia nõ eſſent dotalia.& pactũ nõ operaẽ niſi ſup dote.quidã tñ reſpõdẽt ad illã l. Titia vt in gl.& tenẽt ꝙ etiam cũ decreto non poſsint dari quod eſt falſum.In ſeq.glo.ibi. [vel aget pro fructibus.]dic hæc vera ſecũdũ Pet.pręcedẽs aũt ſibi non placet: q̃a illa mulier nõ fuit lęſa in pacto de lucrãdo,ſed in datione dotis. Tu dic qđ etiã præcedẽs eſt bona,quia lædiẽ in vtraq;, ſi enim dedit maiorẽ dotẽ quã ille mereẽ, ille plus lucraẽ quã debeat lucrari, potuit ergo præhabita reſtitutione repetere totũ illud qđ habuit vltra cõpetentem,vnà cũ fructibus perceptis cõſtante matrimonio qñ illos non lucratur pro oneribus matrimonij ſed ſolum vſq; ad debitã quantitatẽ & etiam ipſa mulier quæ dedit ſi viueret,poſſet petere reſtitutionem,vt in dote nõ ſit niſi quãtitas debita:& reſiduum ſibi reſtituatur.Opi.autẽ Mar. poſita in l.fi.gl. communiter nõ tenet,videlicet quod beneficium reſtitu. in integ.quod eſt extraordinarium,cõcurrat cum ordinario.ad idem nec obſtat l.in cauſæ.§.Põponius.ff.eo.in quo Mar.ſe fundabat

4 quia ibi competebat ad diuerſa.†In glo.fi.ibi.[dic ꝙ mulier maior omnia quę habet põt dare in dotẽ.]ſubaudi etiã non merẽti. & licet lædaẽ,non reſtituiẽ in integ.ſed minor dicto caſu reſtituitur ſi autem maritus meretur:tunc licet mulier ſit minor, dando omnia ſua nõ læditur nec reſtituitur ſed ſi dedit vltra vires, locum habet diſtinctio ſequens.

5 †In gloſ.ibi.[ſi verò vltra vires.] Nota illum modum loquendi ꝙ aliud eſt dicere vltra patrimonium aliud vltra vires patrimonij quod declarat vt in gloſ. ſed Pet.dicit hãc differentiã non eſſe hic fiendam & ꝙ etiam quan-

a do ꝓmiſit vltra p̃rimoniũ [a] mero iure valet,ꝓmiſsio.Nã ipſe põt ſe obligare in mille millibus:licet ipſe non habeat in patrimonio niſi centũ,& obligatur efficaciter.vt l.cõtinuus.§.illud.ff.de ver.

6 obli.†Et ideo tenet ꝙ ſi mulier minor non habens curatorẽ promittat in dotem vltra patrimonium ſuum, quia cum nõ habeat niſi c.promittit cc.valet promiſsio mero iure: quia potuit ſe obligare ſicut maior:vt in l.ſi curatorem habens.ſ.de in integ. reſtit. & ideo ſibi neceſſaria eſt reſtitutio:ſicut ſi promittatur infra patrimonium,tamen vltra vires patrimonij,vt hic ſubijcit gl. ſi verò habebat curatorẽ,tunc aut promiſit ſine vllo & valet promiſſio ipſo iure etiam vſq; ad congruentem quantitatem : quia non potuit ſe obligare.vt in d.l.ſi curatorẽ habens aut cũ illo, & eius authoritate:& tunc aut iſte ſciebat promiſsionẽ eſſe vltra patrimonium vel vires patrimonij.& idem q̃a videtur doloſè authoritatem ſuã interpoſuiſſe. & hoc quantũ ad obligandum minorem.ſed in præiudicium ſui poteſt valere.l.cum poſt.§.j.ff. de admi.tu.Si verò ignorabat,& ſic bona fide & tunc poſſet procedere diſtinctio glo.aut promiſit vltra patrimoniũ,& nõ valet ipſo iure quatenus eſt vltra,aut vltra vires:& valet,ſed reſtituitur.

Si aduerſus delictum ſuum &c. Rubrica.

1 ☞Minor quãdo in totum excuſetur in delictis,& quando iuuetur per reſtitutionem?

3 Differentia inter crimen,delictum,maleficium,& peccatum.

LEX I.

1 IN criminibus.†Aduerſus delictũ dolo cõmiſſum minor nõ

2 reſtituitur.ſecus ſi culpa.hoc dicit.†In tex.ibi.[in

b criminibus.]ſubaudi atrocibus: [b] & cum agiẽ criminaliter.Si aũt non ſint atrocia,ſed cõmunia tũc ſubuenitur quatenus miſeratio ętatis patitur:vt ff.eo.l.auxiliũ.§.in delictis.Itẽ ſi non criminaliter,ſed ciuiliter ageretur tũc ſubuenitur in hoc vt habeatur ꝓ confeſſo,vel trãſigẽte.vt ff.e.l. in cauſæ la.ij.§.nũc vidẽdũ.ſecũdũ Pe.& Cy.vel diſtingue plenius ſecũdũ Bar.ꝙ aut loquimur in infante,& ille videẽ in totũ excuſatus q̃a nõ habet animũ nec tũc videẽ delictũ cõmiſiſſe.vt ff. ad l.Cor.de ſica.l.infans.& de fur.l.impuberem. Aut loquimur in maiore infante:& tunc aut eſt tale delictum quod in eum nõ cadit:& idem:vt in l.proxima.Aut cadit,& tunc commiſit dolo:& non iuuatur per reſtitutionem:vt in prin.huius l.ſed minor pœna ex officio iudicis ſibi imponitur:vt in d.§.in delictis. & l.aut facta.in fin.de pœnis.Aut commiſit per culpam, & iuuatur per reſtitutionem in integ.in totum:vt nulla pœna ſibi imponatur:

3 vt hic in ver. [ſi tamen delictum.] †No.hic illa duo vocabula l.crimen.& hoc importat dolum.& aliter non dicitur crimẽ. hẽ delictum:& hoc eſt generalius:& poteſt committi cum dolo,&

c ſine dolo.Eſt & aliud vocabulum, quod dicitur maleficium,[c] & in quo differat à prædictis.vide Bar.in l.aut facta.in princi.ff. de pœnis.Eſt & aliud vocabulum.ſ. peccatum, & in quo differat à prædictis:vide gloſſ.de pœni.diſt.j.c.ſi peccatũ.& per prædicta ſunt expeditæ omnes gl.quæ ſunt hic.

2 ☞Maius eſt delictum commiſſum in faciendo (quia poteſt cadere in minore) quàm in non faciendo.

A dolo præſumpto in præteritum minor conſeruatur illæſus ipſo iure.

Minor,an poſt didicita teſtificata,admittatur ad producendum teſtes?

3 Mater minoris negligens infra annum petere tutorem filijs pupillis,non priuatur eorũ ſucceſſione,ſi moriantur infra pupillarem ætatem:& quid ſi antequam labatur annus facta eſt maior,& quid ſi poſt annum?

LEX II.

1 LIcet in delictis.†Delictũ cõſiſtens in non faciendo,non cadit in minore:ideo ab ipſo ſeruatur ipſo iure illæſus. h. d.no-

2 tabiliter,& ſemper allegatur.l. † & ſic maius eſt delictũ commiſſum in faciẽdo:quia poteſt cadere in minore:vt in l.pręce.quã in non faciendo:vt no.in l.ij.j.ad ſille.& quod not.Bar.in l.ſi quis in tantam.j.vnde vi. Adde ꝙ etiam à dolo præſumpto in præteritum minor conſeruatur illæſus ipſo iure : quia licet in quibuſdam præſumatur dolus in maiore:non ſic præſumetur in minore,etiam ſi conſiſtat in faciendo:vt in l.vbi exigitur. & ibi no.per glo.ff.de eden.ſed à præſumendo in futurum minor non excuſatur:quòd tamen dic vt no.Bar.in l.j.ff.de ope.no. nunti. §.nuntiatio.in quæſtione illa.vtrum poſt didicita teſtificata minor admittatur ad producendum teſtes?& conſtat quod maior non admittitur propter timorem ſubornationis,qui eſt dolus de futuro:vt in aut.at qui ſemel.j.de ꝓb.ſed dubitaẽ an ille dolus de futuro præſumaẽ in minore,ſicut in maiore, quia ſi nõ præſumitur,ſicut nec dolus de præterito,admittitur ad producẽdũ.aliàs

3 ſecus.dic ergo vt ibi.†Et no.optimam l.pro matribus remanentibus viduis,quæ tenentur infra annum petere tutorem filijs pupillis.aliàs priuantur eorum ſucceſsione,ſi moriatur infra pupillarum ætatem.l.ij.§.ſi mater.ff.ad tertu.nam hoc eſt verũ ſi ſint maiores xxv.annis.tempore quo maritus moritur:ſi verò minores.tunc excuſantur ab illa pœna.vt licet negligant:eam non patiantur:& quotidie ille caſus accidit de facto:& illud clarè procedit ſi per totum annum quo deberet petere tutorem, fuit minor. Sed pone ꝙ tempore mortis mariti habebat xxiiij.annos cum dimidio,vel vltra,puta decem menſes:& poſtea infra annũ effecta eſt maior,non incipiat ſibi neceſsitas petendi infra reſiduum temporis:& ſi non facit,incidet in pœnam:illũ caſum habui de facto:& dixi ꝙ ſi reſtabant tantum de anno quòd poſſit commodè petere,& facere illi dari, incidit in pœnam ſi non fecit.Si autem in reſiduo temporis quod reſtabat nõ potuiſſet hoc commodè facere, attenta conſuetudine vel ſtylo curiæ, prout erat in caſu poſito:tunc non incidit : & pro hoc quod habetur in l.cum ſtipulatus ſim mihi à proculo.de verbo.obliga. Sed quid ſi fuit minor per totum annum:poſtea effecta eſt maior:tamẽ filius adhuc erat pupillus: puta duorum vel trium annorum.& ſic adhuc egebat tutore,an neceſsitas incipiat currere matri à tẽpore quo facta eſt maior:vt debeat infra annum ab illo tempore petere, vel per ſeipſam tutellam accipere ſub beneficio inuentarij:& ſi non facit,incidit in pœnam ſi filius moriatur in pupillari ætate?quilibet prima facie diceret quòd ſic: quia ceſſante excuſatione,ſcilicet minoris ætatis,debet ceſſare excuſatio:vt extunc incipiat incumbere neceſsitas.argu.in l.Titia.§.vſuras.ff.de legatis ſecundò.In contrarium facit quod no.glo.infrà in quib. cau. in integr.reſtitu.non eſt neceſ.l.j. & iſtam partem tenet Bald.in pluribus locis.& dicit ſe ita conſuluiſſe: & poſtea reperijſſe Specula.hoc idem tenentem in titu.de reſtitu. in integ.§.j.verſic.ſed quid

FRANCKESCHE STIFTUNGEN